Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26335
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ouis hircos fugisti. meli ab ipsis a pastore adder
tera separaris. q. cū ipsis adsinistra efutaris. Hir
ci erant & tu ouis. pascere cū hircis. qd te pas
cua. qd te fontes offenderant. Postremo qd te
ipse pastor offendit qd a tempo dege utrūq; p
miscuit. q etiā sibi qndo libet hoc bene faciem
tam separationē in finē seruauit. Neq; illle
etiā si modo separaret erraret. Ille in finē dif
fert. tu ante tempo separas. Non expectas finē
nesciens qndo t sit finis. Vnde hoc n q ipsos
qs tanq; hircos accusasti. falso accusasti. Nā si
uerū accusasses. iūte separasses. Tua separatio.
illoq; ē purgatio. Zizania erant qd ea uoluisti
ante tempo separare. Cū ipsis ymitū tricū
ēēs. & eode agro radicaueris. eāde pluuia ri
gaueris. Quare q existis. Numqd inuenis cau
sā. Quos accusas ñ ouincis. Exeundo aut ante
tempo. & te separando. ipse ouinceris. Vide q
filio malus es. ipse te ustū dicis. extū aut
tuū ñ ablues. Ego ñ dico t. tu es poci ūtor:
Qd si dicā facile pbo. si ido nolo dicere q tu fe
cerunt. ñ tu fecisti. Non t imputo aliena fac
ta etiā tuoq. Tuū factū adtendo qd foris es.
arguo extū tuū. Rursus arguo. Omia remoueo
q inuos dici possunt. omitto ebrietates uras.
fen lusuras sup usuras. omitto dages & furias
circūcellionū. omitto hec omia q cumq;
alia enumerare ñ possū. Non omis forte ap